

РЕШЕНИЕ

№ 27622

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12007** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., срещу Заповед № 23-4332-005157/05.10.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Посочва, че в ЗПАМ не се съдържат фактически и правни основания за нейното издаване.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се явява, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на Г. П. Т., за това, че на 02.10.2023 г., около 11:36 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение отб [улица] към ул. „8-ми декември“, е управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „320 Д“, с регистрационен номер СВ 79 79 СТ, като използвал пътищата, отворени за обществено ползване за други

цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз за пътници и товари – поднася цялостно автомобила, като създава предпоставка за ПТП – дрифт. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия ГА № 943660 от 02.10.2023г.

В хода на делото е приета и приложена административната преписка, както и са разпитани в качеството им на свидетели Г. Д. и И. Р..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Съгласно Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР. С оглед на това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания. Спазени са и административнопроизводствените правила.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл.171, т.2, б. „м“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: „водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари – поднася цялостно автомобила, като създава предпоставка за ПТП – дрифт“.

В процесната заповед е посочено, че същата се издава във връзка със съставения АУАН Серия ГА № 943660 от 02.10.2023г., който е приложен като част от административната преписка. От събраните писмени доказателства – АУАН, съставен в присъствието на свидетел-очевидец, с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, може да се направи извод, че водачът е извършил въпросната рязка маневра, която е довела до загуба на сцепление на гумите – дрифт. Тежестта за оборване на тези фактически констатации е на жалбоподателя.

Свидетелските показания не оборват този факт. Същите съдът счита за достатъчни и надеждни, за да потвърдят материалната доказателствена сила, с която се ползва АУАН. Свидетелите, не отричат да е било налице занасяне на колата, макар и с твърдения по причини, че МПС-то било засечено от друг автомобил. Дали

това е станало преднамерено или случайно е предмет на доказване в производството по жалбата срещу издаденото на водача наказателно постановление. В случая релевантни за настоящия спор са обстоятелствата, че водачът явно не е познавал добре колата, не е преценил пътната обстановка, както и не е могъл да я овладее, като всички тези фактори е следвало да бъдат взети под внимание в тяхната съвкупност от А. при управлението на МПС в съответствие с изискването на чл. 20, ал. 2, изр. 1-во от ЗДвП, за да не се стигне до загуба на сцепление на гумите с асфалта, т.нар. „дрифт“. Неспособността на водача да овладее движението на автомобила поставя в опасност участниците в движението, поради което се налага принудителната административна мярка.

При това положение, съдът приема, че е била осъществена визираната в разпоредбата на чл. 171, т.2, б. "м", предл. последно от ЗДвП хипотеза, която съставлява предпоставка за прилагане на принудителната административна мярка.

Предвид изложеното дотук, оспорената заповед се явява законосъобразна по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото сторените от жалбоподателя разноси остават за негова сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., срещу Заповед № 23-4332-005157/05.10.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: